

Hermann Lembke

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Hermannus Lembke/ I.U.D. & Cod. Professor. Ad Exequias Quas Filiolae suae ... Catharinae Elisabethae Taddels, Parentes moestissimi Hodie ... paratas cupiunt Omnes Omnium Ordinum Cives Academicos ... invitat

Rostochii: Kilius, 1655

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776809563>

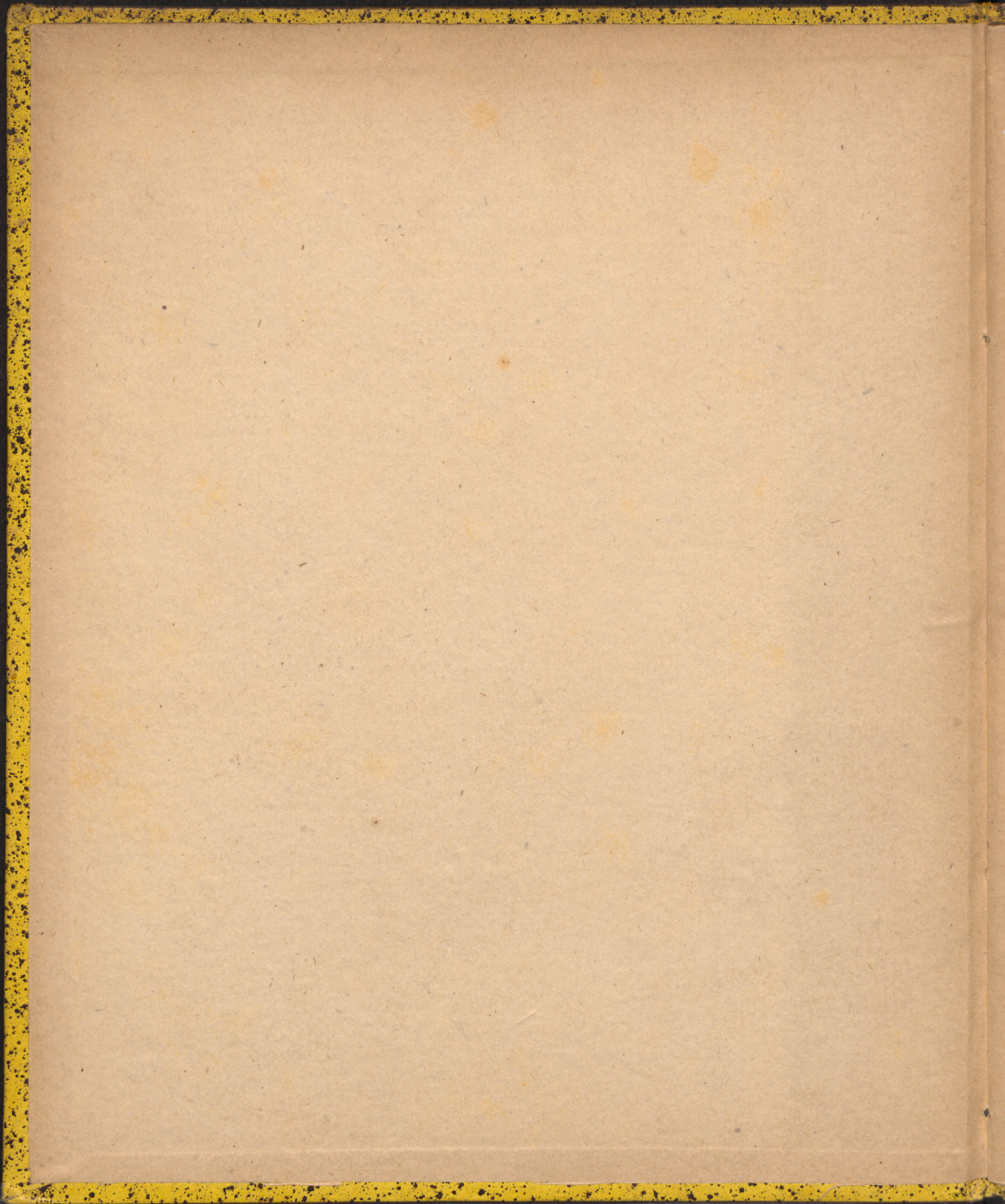
Druck Freier Zugang

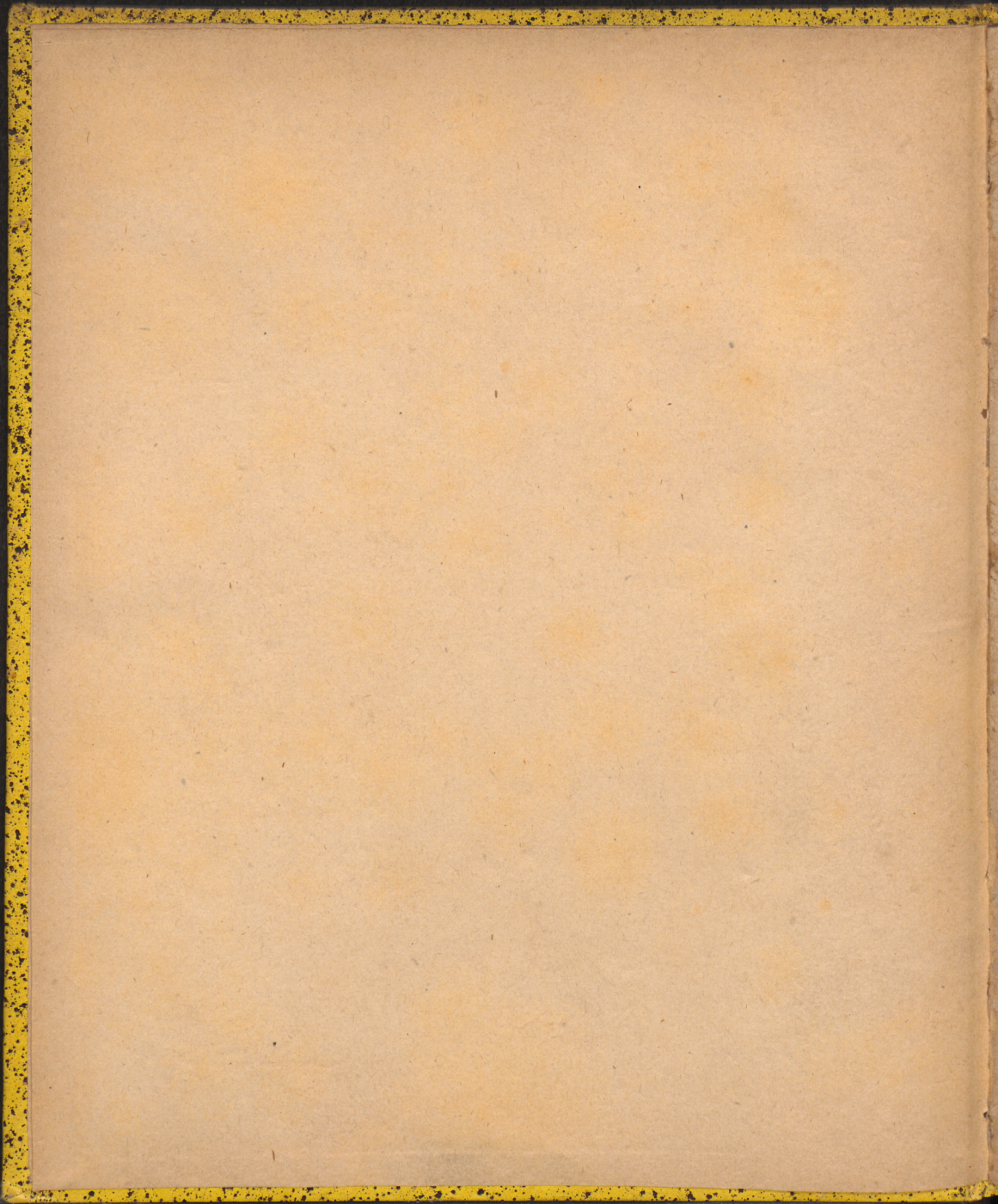
Lembke, H.

in Cath. El. Taddel.

Rostock 1655.

PROGRAMMA

157

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

HERMANNUS Lembke /

J.U. D. & Cod. Professor.

AD EXEQUIAS

Quas

Filiola sua suavissima & scitissima

CATHARINÆ

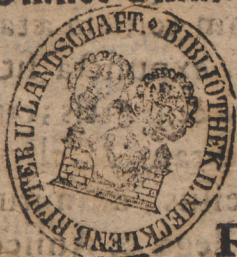
ELISABETHÆ

TADDELS,

Parentes moestissimi

Hodie circa horam primam pomeridianam paratas
cupimus

Omnes Omnium Ordinum Cives Academicos
officiosè invitat.

✻(o)✻

ROSTOCHII

Typis NICOLAI KILII, Academ. Typog.

ANNO 1655.

14

I Divina & ineffabilis
providentia, quæ certum &
inevitabilem vitæ terminum
cuiq; mortalium assignavit,
pectorum nostrorum votis
responderet, non jam, & hæc
vice, Puellæ insignibus animi
ornamentis conspicuæ, iremus exequias. Neq;
Clarissimus & Excellentissimus noster Collega,
DN. BERNHARDUS TADDELIUS,
Græc. lit. Prof. dignissimus, orbatus jam sum-
mò vitæ suæ delicio, eor suum debito dolore re-
ferrum gereret. Neq; tristissimâ Mater, Matro-
naq; honestissima, sui sexus progeniem, tam
anxiè desideraret. Sed cheu! præter opinionem,
præter spem accidit, quod in tam tenellâ æta-
te, tam citò, ex albo mortalium expuncta sit
puella lectissima, voluptas patris & matris; cui
quilibet nostrum & longiorem vitam, & felici-
ores, diuturnioresq; vitæ successus, animitus
expetebar. O dispendium, Collegæ & Amico
nostro

nostro honorando nimis grave & amarum. I
quod, inter alias vitæ humanæ calamitates &
infortunia, domum ejus, instar contagiosi ali-
cujus syderis, secundâ jam vice afflavit. Nihilo-
minus tamen, siquidem se Virum prudentem
& sapientem præstitit in aliis fortunæ vicissitu-
dinibus constanti mente toleratis; nunc reve-
rà opus habet, ut in præsentî casu, generosi &
verè Christiani pectoris soliditatem conteste-
tur, & ad aliquod mœroris remedium non-
tam cogitet quid perdidit, sed qualibus ani-
mi decoris excellentem filiulam habuerit; ;
qualibusq; jam illa bonis, inter beatissimarum
mentium jubilos & applausus perfruatur. Hæc
talis nata fuit hic A. M. DC. XLIX. d. 29. Novem-
bris. Patre Viro Clarissimo & Excellentissimo
DN. M. BERNHARDO Taddeln / Græc.
licer. Professore meritissimo, Collegâ & Amico
nostro honoratissimo. Matre ELISABETHA
Zinzerlings / Matronâ virtutibus fœmineum se-
xum exornantibus condecoratâ. Avum pater-
num habuit BERNHARDUM Taddeln; Ci-
vem, negotiatorem; ac CentumVirum hujus
Reipublicæ fidissimum. Aviam paternam CA-
THARINAM Schmilowen / Mulierem pro-
bissimam. Proavum paternum ex unâ lineâ
A 2 habuit

habuit MICHAELEM Taddeln / Civem Gry-
phismolensem integerrimum. Ex alterâ lineâ
Proavum paternum ELIAM Schuilowen /
Civem ac Negotiatorem hujus Civitatis hone-
stum. Cujus uxor erat ANNA Bergmans /
NICOLAI Bergman / in hac Provinciâ Sali-
narum, & fossilis, ustilisq; cespitis, quem verna-
culâ lingvâ Forff nuncupamus, primi auctoris
& inventoris filia. Avô maternô gloriari pote-
rat jucundissima puella, JUSTO ZINZER-
LINGO, Jcto & Philologo celeberrimo. Ju-
dicii Supremi Mechlenburgici Adfessore gravis-
simo. Avia maternâ AGNETA Hanen / mu-
liere optimâ, Proavô maternô ex unâ lineâ cla-
ra esse poterat, DN. M. MICHAELE ZIN-
ZERLINGIO, Eschenbergensis prius, post
Tungedanz Ecclesiæ, in quadragelimum usq;
tertium annum Pastore fidelissimo, illiusq; Dn.
M. JOHANNIS ZINZERLINGII, Wan-
genheimensis Ecclesiæ Pastoris, totiusq; illius
Diœceseos Superintendentis gravissimi, ab ipso
Reverendo plurimum & Excellentissimo Viro
Dn. D. MARTINO LUTHERO, Ecclesiæ
Augustanz Phosphoro, ut & a Clarissimo Dn.
BUGENHAGIO, ad officium Ecclesiasticum
introducti filio. Cujus conjux erat JUSTINA
Bryß

Brysmans / illius **JUSTI LUDOVICI BRY-**
SOMANNI, Græc. ling. & Orator: in Salanâ Uni-
versitate Professoris p. æclarè meriti filia. Proa-
vo maternò ex alterâ lineâ, non ignobilis esse
poterat, piè defuncta puella **BERNHARDO**
Hanen / Cive Rostochiensium non postremò.
Qui consortem vitæ & thalami obtinuerat **ELI-**
SABETHAM Klingen / illius Clarissimi in Or-
be literato Viri, **DN BARTHOLOMEI Klin-**
gen / J. U. D. Professoris, ultra quinquaginta an-
nòs emeritissimi, Consulariùq; Mecklenburgici
eminentiissimi filiam. Hisce parentibus & Ma-
joribus prognata hæcce mellitissima puellula;
& in sequenti statim die, per lavacrum Sacræ re-
generationis, **CHRISTI** Ecclesiæ membris in-
corporata, insignia jam indolis egregiæ, & edu-
cationis piissimæ luculentissima testimonia ex-
hibuit. Et fuit, non solum parentum mœstissi-
morum, sed etiam bonorum, qui ipsam nove-
rant testimoniò, merum & unicum delictum,
fissetq; foemineæ sexus, in posterum decus, nisi
ipsam Mortis rapacitas, à viventium cætu avulsis-
set. Quæ per quatuordecem septimanas morbò,
quidem simili, quò sciissimus puerulus, frater
ejus, præteriti anni 1654. Mense Novembre ex-
tinguebatur, conflictata; cum ipsi, Excellentis-
simi

simi licet Medici, nempe DN. D. SIMON
PAULI, & DN. D. Wärdig/ remediis suis cer-
tè saluberrimis, mederi non potuissent, hanc
vallem lachrymarum reliquit. Et antè ipsum
vitæ obitum, postcens sibi catechismum porrigi,
ex eòq;, admirandò vocis & cordis concentu
hæc Sanctissima Verba prælegens, **G**ott wil
uns damit locken daß wir gläuben sollen. Er sey
unser rechter Vater/ und wir seine rechte Kinder/
auff daß wir getrost/ und mit aller Zuversicht/ Ihn
bitten sollen/ wie die lieben Kinder ihren lieben Va-
ter bitten: Animulam suam innocentissimam
suo Supremo CREATORI reddidit; nu-
diusq; tertius, circà quintam matutinam, in-
ter preces & pia suspiria placidissimè expira-
vit. Sed quid jam facietis Parentes mœstissimi?
annè & hanc filiolum immodestius deplorabitis
quanquàm eximiam Vestram Spem & dulcissi-
mum vestrum Amorem? anne fatius ipsi non
exoptabitis, tam facilem tamq; felicem ex hac
vitâ miserrimâ dimissionem? anne potius non
gaudebitis, quod nondum in vitiiis corruptâ æta-
te, è mundi hujus perversitate secesserit, & quod
jam inter illos purissimos Spiritus, SACRO-
SANTAM TRINITATEM, SUM-
MUMQUE ILLUD BONUM, adoret ac
cele-

celebret? Novimus Sanè vestram prudentiam,
& pietatem christiano homine dignissimam;
novimus vestra, verèq; christianam constan-
tiam decencia pectora; certissimèq; confidimus.
Vos plus Divino placito, quàm paterno Amori
tribuituros. Vos æquissimo animo luros
huncce luctuosum casum. Vos deniq;, absteris
ex oculis lacrymis, frenoq; dolori, licet justo &
pio injecto, ex solâ & unicâ DEI Benignissimi
Voluntate, ingentem animi voluptatem, quie-
tata mente, capturos. Cum igitur, hujus te-
nerrimæ puellæ corpuseculum, piissimæq; ani-
mulæ Hospitium, hodie, ad sepulchrum de-
portari, terræq; omnium nostrum matri, ad
Universalem carnis humanæ Resurrectionem,
concredi debeat. Vos jam Omnium Ordinum
Cives Honoratissimi, amanter & officiosè in-
vito, ut hancce egregiam ac suprâ ætatem sapi-
entem puellulam frequentes comitemini, illiq;
ut Viri clarissimi & Professoris hujus Academiæ
celeberrimi filiæ, ut tantorum Majorum, opti-
mè de literatis etiam, & de literis promeritorum
progeniei, supremum hoc humanitatis officium,
vestrâ decenti præsentia, (quæ non parum tan-
tam animorum ægritudinem, parentibus leniet)
exhibeatis. Inter eundem autem, propriam
quoq;

quoq; mortem devotè mecum meditemini. quod
Lex nempe universa sit qua iubet nasci & mori. Et
quod Omnibus hominibus terminus vita sit mors;
etiamsi quis se domi inclusum contineat, & custodiat.

P. P. Rostochii sub Sigillò Rectoratus nostri
die 15. Februarij. A. D. M. DC. LV.

**Conventus fiet horâ prima, in Sacrà
Æde Jacobæâ.**

celebret? Novimus Sanè (vestra
& pietatem; christiano homine
novimus vestra, verèq; christi
tiam decencia pectora; certissim
Vos plus Divino placito, quàm
tribuituros. Vos æquissimo
huncce luctuosum casum. Vos
ex oculis lacrymis, frenoq; dolo
pio injecto, ex solâ & unicâ D
Voluntate, ingentem animi vo
tatâ mente, capturos. Cum ig
nerrimæ puellæ corpusculum,
mulæ Hospitium, hodiè, ad
portari, terræq; omnium nos
Universalem carnis humanæ R
concredi debeat. Vos jam On
Cives Honoratissimi, amante
vito, ut hancce egregiam ac sup
entem puellulam frequentes co
ut Viri clarissimi & Professoris
celeberrimi filiæ, ut tantorum
me de literatis etiam, & de liter
progeniei, supremum hoc huma
vestrâ decenti præsentia, (quæ
tam animorum ægritudinem, p
exhibeatis. Inter eundum au

tiam
nam;
stant
dimus,
Amori
aturos
sterfis
usto &
nissimi
quie
us te
; ani
m de
ri, ad
onem
dinum
osè in
sapi
illiq;
demia
, opti
torum
ficium,
m tan
leniet)
oriam
quoq;